

Destia Oy, lausunto Vaasan hallinto-oikeudelle, Focus-alue, Tuusula

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 11.11.2025 § 132
1536/99/2019

Valmistelija

Hämäläinen Ville, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Lausuntopyyntö

Vaasan hallinto-oikeus pyytää 29.9.2025 päivätyllä lausuntopyyntökirjeellä Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausuntoa valituksesta, joka koskee Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan ratkaisua 18.3.2025 § 39 Destia Oy:n yhteisluvan muutoshakemuksesta. Asiaa koskeva Vaasan hallinto-oikeuden diaarinumero on 460/2025.

Keski-Uudenmaan ympäristökeskus on pyytänyt lisääaikaa lausunnon jättämiseen 21.11.2025 saakka ja Vaasan hallinto-oikeus on 1.10.2025 myöntänyt lisääaikaa pyynnön mukaisesti.

Valituksenalainen päätös

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on 18.3.2025 § 39 tekemällään päätöksellä päättänyt:

– jättää tutkimatta Destia oy:n maa-aineslain 16 §:n mukaisen hakemuksen maa-ainesten otto- ja louhintatoiminnan laajentamiseksi osayleiskaavaan merkitylle liikennealueelle (L) Tuusulan tilalla 858-411-4-351/4;

– jättää tutkimatta Destia oy:n samaa hakemusta koskevan maa-aineslain 21 §:n mukaisen hakemuksen ja;

– neuvoa Destia oy:tä hakemaan maa-aineslain 4 §:n mukaista maa-aineslupaa ja ympäristölupaan muutosta ympäristönsuojelulain 29 §:n nojalla eli käytännössä uutta yhteislupapäätöstä, mikäli Destia oy haluaa, että luvan myöntämisen edellytykset tutkitaan otto- ja louhintatoiminnan laajentamiseksi osayleiskaavaan merkitylle liikennealueelle (L) Tuusulan tilalla 858-411-4-351/4. Hakemus käsiteltäisiin ja siitä tehtäisiin ratkaisu siinä tapauksessa maa-aineslain 4 a §:n ja ympäristönsuojelulain 47 a §:n tarkoittamassa yhteiskäsittelyssä.

Päätöksen ratkaisussa on kysymys siitä, onko maa-aineslain 16.2 §:n mukainen hakemusmenettely oikea menettely, jolla otto- ja louhintatoimintaan voitaisiin hakea muutosta lainvoimaiseen maa-aines- ja ympäristölupaan (yhteislupa Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) nähden siten, että toiminta voitaisiin laajentaa lupamääräyksestä 1 poiketen osayleiskaavaan merkitylle liikennealueelle (L).

Päätös ja sitä koskeva kuulutus on julkaistu viranomaisen verkkosivuilla 24.3.2025 ja päätöskuulutus on ollut nähtävillä Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen ja Tuusulan kunnan sähköisillä ilmoitustauluilla 24.3.2025 - 30.4.2025. Valitusaika on päättynyt 30.4.2025.

Valitus Vaasan hallinto-oikeuteen

Ensisijaisesti Destia Oy pyytää, että Vaasan hallinto-oikeus kumoaa Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksen 18.03.2025 § 39 ja myöntää

Destialle haetun maa-aineslain 16 §:n mukaisen muutoksen eli muuttaa kiinteistölle Kaura 858-411-4-351/4 myönnetyn maa-aineslupan lupamääräystä 1 siten, että kalliota voidaan ottaa myös lainvoimaiseen osayleiskaavaan merkityllä liikennealueella (L). Toissijaisesti Destia Oy pyytää, että Vaasan hallinto-oikeus kumoaa Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksen 18.03.2025 § 39 ja palauttaa sen uudelleen käsiteltäväksi.

Vaatimukset tarkemmin ja perustelut niille on kerrottu kaikkiaan 9 sivuisessa 4.4.2025 päivätyssä valituskirjelmässä, joka sisältää liitteinä valituksenalaisen päätöksen (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on 18.3.2025 § 39), yhteislupapäätöksen (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) ja ympäristömeluselvityksen (Promethor Oy 30.9.2020). Destia Oy:n valituskirjelmä liitteineen on lautakunnan nähtävissä oheismateriaalina.

Esittelijä

ympäristövalvontapäällikkö Alho Marjo

Päätösehdotus

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että valitus tulee hylätä ja ympäristölautakunnan päätös pitää voimassa. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää

- antaa valituksen johdosta Vaasan hallinto-oikeudelle seuraavan lausunnon:

Ympäristölautakunnan lausunto

Destia oy:n 27.11.2024 hakema otto- ja louhinta-alueen laajentaminen yhteislupapäätöksen (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) sallimaan nähden sijaitsee osayleiskaavassa merkityllä liikennealueella (L) ja on pinta-alaltaan noin 6000 m²:n (0,6 ha) suuruinen. Maanpinnan korkeusasema vaihtelee tällä alueella noin +49...+57 välillä ja ottoa olisi alueella tarkoitus tehdä pohjatasolle +44. Destia oy:n 27.11.2024 toimittamien päivitettyjen suunnitelmapiirustusten perusteella yhteislupa mahdollistaa käytännössä varsinaisen ottotoiminnan eli kalliokiviaineksen louhinnan noin 4,7 ha alueelta (suunnitelmapiirustusten mukainen varsinainen ottoalue 5,31 ha vähennettynä osayleiskaavan mukaisella noin 0,6 ha liikennealueella). Noin 4,7 hehtaarin suuruisen varsinaisen otto- ja louhinta-alueen laajentamista noin 0,6 hehtaarilla voidaan pitää tässä tapauksessa ympäristönsuojelulain (527/2014, YSL) 29 §:n tarkoittamana ympäristöluvanvaraisen louhintatoiminnan olennaisena muutoksena, kun otetaan huomioon toiminnan luonne sekä suunniteltu laajennuksen sijoittuminen kokonaisuudessaan yhteen osaan ottoaluetta lähemmäs alle 500 metrin etäisyydellä olevaa asutusta. Haettua otto- ja louhinta-alueen laajentamista lainvoimaisen yhteislupan sallimasta ei voida pitää tässä tapauksessa myöskään maa-aineslain (555/1981, MAL) 16.2 §:n tarkoittamana vähäisenä poikkeamisena annetusta lupamääräyksestä. Toiminnan laajentumisesta sekä otto- ja louhinta-alueen rajan siirtymisestä lähemmäs asutusta voi aiheutua sellaisia olennaisia haitallisia vaikutuksia ja seurauksia asutukselle ja ympäristölle, jotka on tutkittava maa-aineslain 4 §:n ja ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisessa lupamenettelyssä. Haetulla toiminnan muutoksella on sen laatu, sijainti ja laajuus huomioon ottaen vaikutuksia myös asianosaisen asemaan ja luonnonolosuhteisiin. Lisäksi laajennuksen sijoittumisen edellytykset lainvoimaisen osayleiskaavan kannalta on harkittava maa-aineslain 4 §:n ja ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisessa lupamenettelyssä.

Lainvoimaisen yhteislupapäätöksen (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) perusteita osayleiskaavan mukaisen

liikennealueen (L) rajaukselle ei ole nyt käsillä olevan valitusasian yhteydessä syytä käydä läpi tai jälkikäteen arvioida, vaan Destia oy:llä olisi ollut mahdollisuus valittaa kyseisestä yhteislupapäätöksestä ja sen perusteista sen muutoksenhakuajana.

Tarvittavaa lupamenettelyä yhteisluvan (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) muuttamiseksi Destia oy:n pyytämällä tavalla on sen sijaan tarkasteltava siitä lähtökohdasta, että merkittävä alue varsinaisesta otto- ja louhinta-alueesta on päätöksen lupamääräyksellä 1 rajattu varsinaisen otto- ja louhintatoiminnan ulkopuolelle ja kaikki asianosaiset sekä muut ympäristönsuojelulain 191 §:n perusteella valitusoikeuden omaavat tahot ovat voineet yhteislupapäätöksen perusteella olettaa tämän alueen jäävän pois alueesta. Jälkikäteen on Destia oy:n valituksessa 4.4.2025 kerrotulla tavalla mahdotonta arvioida tai tehdä oletuksia siitä, olisiko yhden alueen asukkaan lisäksi joku muu asianosaisista tai muista valitusoikeuden omaavista tahoista halunnut valittaa yhteislupapäätöksestä, mikäli kyseistä aluetta ei olisi rajattu lupamääräyksellä otto- ja louhintatoiminnan ulkopuolelle. Asiaa ei voi arvioida muun muassa sillä perusteella, kuinka paljon yhteislupapäätöksen perusteena olleen hakemuksen johdosta on aikoinaan tehty muistutuksia ja miltä ilmiansuunnilta. Lisäksi julkishallinnon on virallisperiaatteen mukaisesti annettava oikeussuojaa asianosaisten sitä pyytämättäkin, joten ympäristön ja asianosaisten asianmukainen suojaaminen maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain tarkoittamilta haitoilta ja kielletyiltä seurauksilta sekä tarvittavat ennakkovalvontamenettelyt on arvioitava viranomaisen toimesta objektiivisin perustein.

Nyt valituksenalaisen Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksen 18.3.2025 § 39 perusteena olleet tiedot asian ratkaisemiseksi ovat olleet riittävät ottaen huomioon, että kysymys on ollut päättää tarvittavasta lupamenettelystä otto- ja louhinta-alueen laajentamiseksi. Kyseisessä päätöksessä on neuvottu Destiaa oy:tä hakemaan maa-aineslain 4 §:n mukaista maa-aineslupaa ja ympäristölupaan muutosta ympäristönsuojelulain 29 §:n nojalla maa-aineslain 16.2 §:n tarkoittaman menettelyn sijasta. Hakemus käsiteltäisiin ja siitä tehtäisiin ratkaisu siinä tapauksessa maa-aineslain 4 a §:n ja ympäristönsuojelulain 47 a §:n tarkoittamassa yhteiskäsittelyssä. Tässä tapauksessa kyseinen lupamenettely muun muassa turvaisi asianosaisille ja muille maa-aineslaissa ja ympäristönsuojelulaissa erikseen säädetyille tahoille riittävän laajat osallistumismahdollisuudet ympäristöä koskevaan päätöksentekoon toisin kuin maa-aineslain 16.2 §:n mukainen menettely. Vasta maa-aineslain 4 §:ään ja ympäristönsuojelulain 29 §:ään perustuvassa lupamenettelyssä on aiheellista pyytää hakijalta tarkemmat tiedot louhinnan laajentamisen aiheuttamista päästöistä ja ympäristövaikutuksista sekä seurauksista luonnonolosuhteille sekä tutkia asia tarkemmin myös kaavoituksen ja maankäytön suunnitelmien näkökulmasta.

Valituksessa on tuotu esille alueen maankäytön suunnitelmia, alueen maa-aines- ja ympäristölupia ja sijainti lentomelualueella sekä haluttu huomauttaa suunnitellun laajennuksen suhteuttamisesta alueen kaikkien hankkeiden ja toimintojen ympäristölle aiheuttamiin yhteisvaikutuksiin. Ympäristönsuojelulain 29 §:n perusteella toiminnan muutoksen olennaisuutta lupatarpeen kannalta arvioitaessa ei oteta huomioon yhteisvaikutuksia alueen muiden toimintojen kanssa sillä tarkkuudella kuin arvioitaessa myöhemmin luvan myöntämisedellytyksiä ympäristönsuojelulain 49 §:n nojalla. Toiminnan muutoksen olennaisuutta tässä tapauksessa tarvittavan ennakkovalvontamenettelyn kannalta on arvioitu tapauskohtaisesti suhteessa yhteisluvan (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) sallimaan toimintaan ottaen huomioon samalla toiminnan luonne, sijoittuminen, paikalliset

ympäristöolosuhteet sekä alueen ympäristössä toteutunut maankäyttö ja kaavoitustilanne. Ympäristönsuojelulain 29 §:n perusteella ympäristöluvanvaraisen toiminnan päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävään tai muuhun toiminnan olennaiseen muuttamiseen on oltava lupa. Ympäristönsuojelulain 29 §:n tarkoittamana toiminnan muuna olennaisena muutoksena pidetään lain esitöiden perusteella esimerkiksi toiminnan laajentamista. Hallituksen esityksessä eduskunnalle ympäristönsuojelulaiksi ja laeiksi eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 214/2013 vp) 29 §:n pykäläkohtaisissa perusteluissa todetaan muun muassa, että pykälän 1 momentti vastaisi voimassa olevan ympäristönsuojelulain 28 §:n 3 momenttia. Tuolloin voimassa olleen ympäristönsuojelulain (86/2000, kumottu) esitöissä (Hallituksen esitys eduskunnalle ympäristönsuojelu- ja vesilainsäädännön uudistamiseksi HE 84/1999 vp) 28.3 §:n pykäläkohtaisissa perusteluissa todetaan muun muassa, että toiminnan muuna olennaisena muutoksena pidettäisiin toiminnan laajentamista. Tässä tapauksessa varsinainen louhinta-alue ja ympäristöluvanvarainen kivenlouhinta laajenisivat olennaisesti luvan mahdollistamaan nähden. Luvan muuttaminen ympäristönsuojelulain 29 §:n perusteella on tarpeen, koska toiminnan päästöt ja vaikutukset lisääntyisivät merkittävästi toiminnan muutoksen vuoksi ottaen huomioon luvan mahdollistama toiminta ja edellä mainitut muut tapauskohtaiset tekijät. Lisäksi tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että Destia oy:n valituksen kuvassa 1 MH-Kiven alueeksi merkityllä alueella ei ole aloitettu toimintaa ja Tuusulan kunnalla on tällä hetkellä vireillä hakemusasiakirjojen täydennysvaiheessa oleva maa-aines- ja ympäristölupahakemus kyseiselle alueelle.

Jotta kysymys olisi maa-aineslain 16.2 §:n tarkoittamasta poikkeamisesta yhteisluvassa (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) määrätystä, olisi poikkeamisen oltava siinä määrin vähäinen, että poikkeaminen ja sen laatu, ottaen huomioon lupaharkintaa koskevat säännökset ja määräykset, ei merkitse luvan olennaista muuttamista eikä vaikuta asianosaisen asemaan tai luonnonolosuhteisiin. Tässä tapauksessa kysymys ei ole säännöksen tarkoittamasta vähäisestä poikkeamisesta, joten maa-ainesten ottamiseen suunnitellulta laajennusalueelta on saatava maa-aineslain 4 §:n mukainen lupa. Maa-aineslain esitöiden yleiset ja pykäläkohtaiset perustelut tukevat Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksessä 18.3.2025 § 39 perusteltua tulkintaa asiasta. Hallituksen esityksessä eduskunnalle laiksi maa-aineslain muuttamisesta (HE 110/2004 vp) todetaan yleisperusteluissa muun muassa seuraavaa: *"Esitykseen sisältyy lupapäätöksestä poikkeamista koskeva muutos. Maa-aineksia otettaessa saattaa ilmetä, että luvassa kaivettavaksi tai jälkihoidettavaksi osoitettua aluetta tulisi voida vähäisessä määrin tietyltä osalta muuttaa. Voimassaolevan sääntelyn mukaan luvan muuttaminen luvanhaltijan omasta aloitteesta edellyttäisi uutta lupahakemusta. Vaatimus uuden luvan hakemisesta voi olla ylimitoitettu silloin kun kysymys on vain vähäisestä muutoksesta, joka ei vaikuta naapureiden eikä muiden asianosaisten asemaan eikä luonnonolosuhteisiin. Tämän vuoksi ehdotetaan, että vähäinen poikkeaminen lupapäätöksestä olisi tietyin edellytyksin mahdollista lupaviranomaisen suostumuksella."* Kyseisessä hallituksen esityksessä maa-aineslain 16.2 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan puolestaan seuraavaa: *"Pykälän uudessa 2 momentissa säädettäisiin lupaviranomaisen toimivallasta antaa suostumus poiketa vähäisesti lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä. Vähäisellä poikkeamisella tarkoitetaan tässä esimerkiksi ottamisalueen rajan siirtämistä muutamalla metrillä tai luiskakaltevuuksien vähäistä muutosta tai muuta ottamisen ehtojen vähäistä muutosta. Ottamissyvyyden osalta muutos tuskin koskaan voi olla*

vähäinen, ei varsinkaan pohjavesialueella. Kun muutoksella ei olisi vaikutuksia muiden oikeuteen, etuun tai velvollisuuteen, lupaviranomainen voisi 13 §:n nojalla harkita kuulemisen tarpeellisuutta.”

Maa-aineslain 16.2 §:n sanamuotojen ja lain esitöiden perusteella säännöksen tarkoituksena on sallia lupaviranomaisen suostumuksella siinä määrin vähäisiä muutoksia hyväksyttävään ottamissuunnitelmaan tai annettuihin lupamääräyksiin, ettei lupaa muuteta poikkeamisen ja sen laadun vuoksi olennaisesti ottaen huomioon lupaharkintaa koskevat säännökset ja määräykset. Lain esitöiden perusteella pykälän tarkoituksena ei ole mahdollistaa merkittävää varsinaista ottoalueen laajentamista, vaan vähäisessä määrin muuttaa luvassa jo osoitettua ottoaluetta tai jälkihoidettavaksi osoitettua aluetta. Tässä tapauksessa suunnitellun laajennuksen kohdalla kysymys ei ole yhteisluvassa (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) varsinaiselle otto- ja louhintatoiminnalle osoitetusta alueesta, jota oltaisiin vähäisesti muuttamassa, vaan kyseinen osayleiskaavan mukainen liikennealue (L) on sen sijaan erikseen rajattu yhteisluvan lupamääräyksellä 1 varsinaisen otto- ja louhintatoiminnan ulkopuolelle. Lisäksi suunniteltu otto- ja louhintatoiminnan laajennus on yhteisluvan mahdollistamaan louhinnan kokonaisuuteen nähden olennainen muutos ja se sijoittuisi kokonaisuudessaan yhteen osaan ottoaluetta lähemmäs alle 500 metrin etäisyydellä olevaa asutusta. Toiminnan olennaisena pidettävästä laajentumisesta sekä otto- ja louhinta-alueen rajan siirtymisestä lähemmäs asutusta voi aiheutua sellaisia olennaisia haitallisia vaikutuksia ja seurauksia luonnonolosuhteille, asutukselle ja ympäristölle, jotka on tutkittava maa-aineslain 4 §:n mukaisessa lupamenettelyssä ottaen huomioon maa-aineslain 3 §:n tarkoittamat ainesten ottamisen rajoitukset ja saman lain 6 §:n tarkoittamat luvan myöntämisen edellytykset.

Jotta maa-aineslain 4 §:n mukaista lupamenettelyä ei tarvittaisi, olisi poikkeamisen luvassa määrätystä oltava maa-aineslain 16.2 §:n perusteella myös siinä määrin vähäinen, ettei se vaikuta asianosaisten asemaan. Tässä tapauksessa suunniteltu otto- ja louhinta-alueen laajentaminen vaikuttaa asianosaisten asemaan ottaen huomioon toiminnan luonne, sijoittuminen ja laajuus, vaikka haitallisia vaikutuksia asutukselle ja ympäristölle voidaan jonkin verran vähentää lupamääräyksiin pohjautuen.

Korjauksena valituksessa väitettyyn Destia oy:n maa-aineslain 16 §:n mukaisen hakemuksen ei ole oletettu koskevan kiviaineksen murskausta, eikä laajennusalueen louhimisesta syntyvän kiviaineksen murskausta ole oletettu tehtävän haetulla laajennusalueella. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksen 18.3.2025 § 39 ratkaisua ei ole perusteltu haetun laajennuksen myötä lisääntyvällä kiviaineksen murskaustoiminnalla tai murskauslaitoksen sijoittumisella. Tässä yhteydessä on syytä kuitenkin ottaa huomioon, että yhteislupa (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) koskee luvan lupamääräyksen 1 mukaan lupahakemuksia koskevalla alueella olevan kiven louhintaa ja murskausta. Destia oy:n vaatimassa maa-aineslain 16.2 §:n tarkoittamassa menettelyssä ei voi käsitellä ympäristöluvanvaraista kiviaineksen murskaustoimintaa, sillä se ei kuulu maa-aineslain 1 §:n perusteella lain soveltamisalaan. Tämän vuoksi, jos yhteisluvan mukaista louhinta- ja ottoaluetta voitaisiin maa-aineslain 16.2 § nojalla laajentaa luvan rajoittamasta, voisi myös ympäristöluvanvarainen kiviaineksen murskaus melu- ja pölypäästöineen sekä ympäristöriskeineen automaattisesti lisääntyä, koska yhteislupa sallii lupamääräyksen 1 sanamuotojen perusteella kaiken lupahakemusten mukaiselta alueelta syntyneen kiviaineksen murskauksen. Tämä tosiasia huomioon ottaen Destia oy:n pyytämä muutos yhteisluvan lupamääräykseen 1 otto- ja

louhinta-alueen laajentamiseksi koskisi myös kiviaineksen murskaamista, vaikka murskaustoimintaa ei voida käsitellä maa-aineslain nojalla. Kyseisellä yhteisluvalla ei saa sen sijaan murskata ottamisalueen ulkopuolelta tuotavaa kiviainesta.

Yhteisluvan (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) kertoelmaosassa kerrotun perusteella varsinaiseen louhintatyöhön kuuluu poraukset, panostus, räjäytykset sekä ylisuurten lohcareiden rikotus. Lisäksi louhintatyö edellyttää käytännössä louheen siirtämisen murskauslaitokselle tai suoraan kuormaamisen ja kuljetuksen pois. Tällaiseen otto- ja louhintatoimintaan liittyy muun muassa seurauksia varsinaisen ottoalueen luonnonolosuhteille sekä melu-, värinä- ja pölypäästöjä ja -vaikutuksia ympäristöön sekä mahdollisia vaikutuksia ja riskejä maaperälle sekä pohja- ja pintavesille, jotka on selvitettävä ja arvioitava näin merkittävän toiminnan laajennuksen kohdalla maa-aineslain 4 §:n ja ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisessa lupamenettelyssä.

Korjauksena valituksessa väitettyyn Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksen 18.3.2025 § 39 ratkaisua ei ole perusteltu sillä, että luvan myöntäminen suunnitellulle laajennusalueelle vaikeuttaisi alueen käyttämistä oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen. Lautakunnan päätöksessä on kysymys sen sijaan siitä, missä maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain lupamenettelyssä asia on myös tältä osin tutkittava. Destia oy:n valituksessa on tuotu esille alueen kaavoitustilanne sekä maankäytön suunnitelmia ja viitataan näiltä osin myös alueelle aiemmin myönnettyjen toisten toimijoiden maa-aines- ja ympäristölupiin. Ottamatta jälkikäteen kantaa lainvoimaisen yhteislupapäätöksen (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 19.4.2022 § 46) perusteluihin on suunnitellun otto- ja louhintatoiminnan laajennusalueen sijoittumisen edellytykset lainvoimaisen osayleiskaavan ja maankäytön suunnitelmien kannalta harkittava tässä tapauksessa maa-aineslain 4 §:n ja ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisessa lupamenettelyssä, koska suunniteltu otto- ja louhintatoiminnan laajennus on yhteisluvan mahdollistamaan nähden merkittävä ja se tulisi sijoittumaan kokonaisuudessaan osayleiskaavanmerkintöjen ja maankäytön suunnitelmien perusteella erilaiselle alueelle, kuin kyseisellä yhteisluvalla on mahdollista otto- ja louhintatoimintaa tehdä. Lainvoimainen yhteislupa mahdollistaa otto- ja louhintatoiminnan osayleiskaavan mukaiselta teollisuus- ja varastoalueelta (T-2). Suunniteltu toiminnan laajennus sijoittuu puolestaan osayleiskaavan mukaiselle liikennealueelle (L), joka on kaavamääräysten mukaan tarkoitettu Kehä IV-tien rakentamista varten.

Lautakunta viittaa Destia oy:n valituksen johdosta lisäksi Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätökseen 18.3.2025 § 39 ja sen perusteluihin.

Tiedoksi

Päätösote / Vaasan hallinto-oikeus sähköisesti (vaasa.hao@oikeus.fi)

Kokouskäsittely

Merkittiin tiedoksi, että jäsen Alanen Kati palasi takaisin kokoukseen ennen tämän pykälän käsittelyn aloittamista klo 19:00.

Päätös

Ehdotus hyväksyttiin.